

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ioannis Evsebii Nierembergii Madritensis Ex Societate
lesv De Adoratione In Spiritv Et Veritate Libri Qvatvor**

Nieremberg, Juan Eusebio

Antverpiæ, 1631

Cap. XXI. Gloria Dei quærenda est semper.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46187](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46187)

de tuâ bonitate. Non miror tot calamitatibus afflicti mundum, siquidem me alit: ego velut Ionas sum causa huius naufragij, & ærumnæ multorum. Propter vnum peccatum Achan percussus fuit populus Dei innocens: peior sum ego; cur non præsumam propter me affligi multos innocentes communibus plagis? Ego anathema in medio tui sum, Israël; ego sufficio prophanare mundum. Ego tam impudens sum, vt cum sim maior peccator omnium, non faciam maiorem omnium satisfactionem pro me, & pro aliis quos audio affligi, cum eorum ærumnæ me credam esse causam. Omnibus iniuriam feci meis peccatis, omnibus debitor sum, & omnium pœnarum & humiliationis reus.

CAPVT XXI.

Gloria Dei querenda est semper.

Multum debes gloriæ Dei; ius est vt illi sis gratus, & studiosus. Gloriæ Dei debemus nostram essentiam, nostram redemptionem, nostram beatitudinem, & omne bonum. Propter gloriam suam omnia operatus est Deus: propter quam ita benefecit nobis & studuit, ius est vt illi solùm studeamus. O Deus Maiestatis, in omnibus rebus honorem nostrum curas: nonne ius est, vt honorem

Q

rem

rem tuum in omnibus quærat homo? Tu honorasti hominem creando, volens illum super omnes alias creaturas manibus tuis ipsis formare: nec contentus fuisti creare illum, ut cælos & reliquas creaturas, iubendo, sed velut laborando id voluisti facere, obsequiosus homini antequam fuisset. Honorasti hominem providendo, præparans illi magnificam domum huius mundi, subiiciens illi omnes creaturas, ut ei seruirent. Honorasti hominem conseruando, assignans illi custodem Angelum, excellentissimam creaturam, quæ te vidit facie ad faciem, tuâque beatitudine fruitur; ut omnimodò nos honorares, eligens ad custodiam nostram non tantum illum qui naturæ & gratiæ, sed etiam qui gloriæ dotibus honorabilis est. Honorasti hominem redimendo, extollens humanam naturam ad consortium gloriæ, & throni tui. Honorasti illum retribuendo, concedens pro leuibus & momentaneis laboribus non minorem palmam quàm Regnum tuum, & honorem domus tuæ. In cunctis maiori hominum gloriæ studes.

Pudeat te, spiritus ingratus, non quærere maiorem Dei tui gloriam. Gloriam eius quærere contemptione tuâ: exaltabitur Deus in te, quò magis humiliaberis. Deus & homo se habent, ut quantitates continua & discreta.

Numerus

Numerus in infinitum augeri potest; lignum in infinitum minui: quò magis diminuitur & deciditur à ligno, magis augmentatur numerus: quò magis te viliores existimes, maiorem Deum cognosces. Dei cognitio potest augeri in infinitum: tui aspernatio & notitia indignitatis potest in infinitum crescere; quia in infinitum despicibilis es. Occupa te in ignominia tua, & quo modo sis lutum & cinis: ita videbis gloriam Dei, ad quam factus es. Inutilius in aliis subtilitatibus tempus consumes, quæ impediunt potius notitiam Dei. Experimentum mirabili compertum est, quòd vas occupatum & plenum cinere, eodem modo tantumdem aquæ capiat, ac si nihil contineret; cum tamen, si qualibet alia re sit occupatum, eo minus excipiet aquam, ad quam suscipiendam factum est. Notitia tui non impedit notitiam Dei: rectè utraque coheret, altera alteram imbibit, ut cinis & aqua. Videndo ignominiam tuam, vestigabis gloriam Dei, ad quam creatus es, nec audebis usurpare. Arbor simul mittit deorsum radices, & sursum ramos; eatenus in sublime erigitur, quatenus profundius serpit: eleuabitur mens tua, si te depresseris. Vis palam scire laudem & gloriam non esse rem tuam, nec ad te pertinere? Considera quòd nihil in te ponat nec perficiat laus, etiam si mendicus

& imperfectus sis : magis eges remedio , quo perficiaris , quàm quo prædiceris , dum manes miser & egenus. Solùm igitur laus & gloria est eius , qui nullius rei eget : eo ipso quòd laus ei cui exhibetur nihil prodest , conicitur debere dari ei qui nihilo indiget. Da gloriam ei cui nihil potest esse vtile ; & vtilissimum erit tibi. Deus omnem utilitatem tibi quærit , nullam sibi : tu omnem honorem Deo desidera , nullum tibi. Quemadmodum Deo nulla res est utilis , ita tui nullus est honos , qui quæri à te possit. Dei sit tota gloria operum tuorum , quemadmodum tota utilitas diuinorum operum tua est. Gloria Dei & utilitas hominis sorores sunt , & amplexantur se inuicem. Nihil Deus facit ad gloriam suam , quod non sit etiã ad utilitatem humanam. Non est amens Deus , qui operetur inconsultè sine fine ; non est vanus , qui operetur inutiliter sine commodo : summè perfectus est , summè bonus est. Ob perfectionem suam nullius rei indiget ; ideò solùm restat vt operetur propter gloriam suam & laudem à creaturis exhibendam , quæ est res extrinseca : ob bonitatem verò suam omnia vtiliter facit ; sed quia nullâ re caret , omnis utilitas est creaturarum. Sicut nihil potest facere contra honorem suum , sic nihil facit contra utilitatem nostram. Tu homo imperfectus & pessimus
nihil

nihil debes facere pro honore tuo. Prius est perfici in se, quàm ab aliis laudari : gloria exterior sequitur interiorem bonitatem in se perfectam : sed faciendo omnia pro honore Dei, omnia facies pro tuâ vtilitate.

Illud solùm est homini vtile, quod Deo est gloriosum. Si vis vtilia tibi quærere, non quæras quod tibi est vtile, sed quod Deo est honorificum : imò si vis non inutilis mundo & in mundo esse, solùm gloriam Dei quæras, ad quam creatus es. Omnes qui hinc declinauerunt, simul inutiles facti sunt. Ille superfluit & otiosus est in mundo, qui honorem Dei non quærit. Omnia vtilitatem sumunt ex fine : si à fine suo declinent, inutilia fiunt. Si sumas dolabram ad calefaciendum te, non solùm inutilis erit ad hoc, sed tu insipiens : si sumas ignem ad læuigandum tabulam, vtilis iam non erit res præ omnibus vtilissima, quam non solùm habebis inutilem, sed perniciosam; comburet & destruet quod volebas perficere : omnia artium instrumenta, præter suum finem, vana & superflua sunt : sic homo, qui non dedicatur ad gloriam Dei, ad quem finem factus est, inutilissimus est, & superuacaneus. A vite, quam plantasti, vis aliquem fructum ; ab omnibus, quæ habes, vis aliquam vtilitatem : cur tu solùm vis inutilis manere ? Ficus illa sine fructu maledicta fuit,

fuit,

fuit, etiam maledicetur homo sine utilitate. Qualem putas, ô homo, amentiam tuam, cum non quæris honorem Dei? maior est, quàm si quæres niuem ad calefaciendum te, aut pictor vsurparet ad pingendum ferram fabri. Nihil tam præter rem, tam extra propositum, tam absurdum, quàm cum quæris, non dico honorem tuum, sed utilitatem solam, si non quæras per virtutem gloriam Dei.

Scito & propone tibi finem tuæ vitæ, ne sis velut sagittarius cæcus. Omnium rerum fines vis noscere, vt scias illis vti: sic, vt te non abutaris, ante oculos semper tuum finem habeas. Te perdis, si quæras quod non cedat in honorem Dei: nihil aliud attendas, & hoc vnum in omnibus rebus attendas. Siue iucunda, siue molesta sint, non aduertas; sed an sint Deo honorifica & grata. Æger quærens sanitatem, non reiicit potionem, quia amara sit; non sumit poculum aquæ frigidæ, quia delectabile, sed solùm attendit, an sit salubre: ideò sumit quod est amarum, reiicit quod est suaue. Indifferens ad omnia sis. Viator cum interrogat viã, siue dirigatur dextrorsum, siue sinistrorum, nihil pertinere ad se putat, dum dirigatur illuc quò pergat: qui ludit tabulã, non proponit hunc vel illum calculum mouere, sed illum quo pro opportunitate

te vincat : ita debemus in vitâ esse ; nec ad san-
 nitatem magis quàm ad ægritudinem, nec ad
 abundantiam plus quàm ad inopiam, nec ad
 honorationem potius quàm ad ignominiam
 inclinari. Utendum rebus est , prout confe-
 runt gloriæ diuinæ : media solum sunt ; non
 habent vsum propter se. Nihil sumas , quod
 ad suum finem non dirigat , licet pretiosum
 sit, quia inutile erit : nihil relinquant, quod ad
 illum faciat , licet acerbum sit, quia pernicio-
 sum erit. Inutilia & vana sunt tibi, quæ ad
 gloriam Dei non fuerint. Numquid vtile erit
 arbori, quod illam non iuuat ad fructum?
 quid iuuabit, si inaurantur folia, sericis in-
 uoluatur truncus, appendantur è ramis gem-
 mæ? omnia hæc inutilia illi sunt & inania;
 & pretiosius illi erit parum stercoreis. Nullam
 vtilitatem tibi præstabunt omnes thesauri &
 diuitiæ mundi, nisi te faciant Deum glorifi-
 care.

O Domine, omnia mihi stercorea sint, vt
 te lucrifaciam : hoc vnum in omnibus pu-
 tem pretiosum, si vilia præ te cognoscam ; si
 te vnum in illis & in me quæram. In conspe-
 ctu tuo nihil omnia sunt : cur ob aliud quàm
 te, qui omnia es, operabor? nõne vanè a-
 gam & omnia vana mihi erunt? O lumen
 Veritatis, concede mihi vt oculus mentis
 meæ simplex sit, te vnum simpliciter & vni-
 cè

cè in Vniuersis respiciens, vt totum corpus meum lucidum sit, & omnia opera meâ grata tibi. Ne te fallas, spiritus ignorans: is qui in intentione errat, errat in omnibus; & quò præstantius opus fecerit, si bona intentio diuini honoris desit, infructuosius aget: nam qui in viâ errat, quò magis prouehitur, magis errat. Qui post longam peregrinationem ac nauigationem magnâ spe quietis frustratur, & noscit se errasse à viâ, videns se in regione oppositâ, quàm molestè fert! O quoties, post spatium huius vitæ, plures se vident errasse, frustrati bonâ spe suâ, & pauperes inuenti sine vllis operibus, quia defuit in illis zelus diuinæ gloriæ. Si vis non decipi, non tibi, sed nomini Dei quære gloriam.

Soli Regi sæculorum immortalis & inuisibili honor & gloria: mihi satis honorificum sit quòd velis, Domine, à me honorari; magnus honos sit videre te honoratum. Honos exhibitus patri, etiam est honos filij: reuerentia præstita Capiti & Rectori alicuius Vniuersitatis & Collegij, redundat ad singulos. Tu caput es rerum, tu Rector huius Vniuersi, tu Pater meus: omnis honor tuus, est honor meus. Non aliter verè honorem potest habere creatura, nisi honorem sui Creatoris participans. Videam te, Domine, honoratum, & ero honoratus: quæram semper gloriam

258 IO. EVS. DE ADOR. IN SPIR. LIB. II.
nibus & per omnia amarem; illius solùm bo-
nitatem desiderarem, laudem quærerem, ze-
lum haberem, gloriam spirarem. Qui sine
respiratione est, mortuus est: perinde fit ac
si non viueret, qui aliquid facit nisi propter
Deum. Perdimus tempus, dum non quæri-
mus æternitatem. Quomodo non amittimus
æternitatem futuram, quæ non est nostra, si
ipsum tempus præsens & nostrum amittimus,
dum purâ intentione non operamur?

IOAN-